

Dopingcontroles

Vrijgesproken, maar het stigma blijft

■ Van dopinggebruik beschuldigde Wesley Lommers blijft hopen op een toekomst als topschaatser

Antal Crielaard

NIJMEGEN – Bij de bakker kon ze voor het eerst in tijden weer eens glimlachen. Dat was een poos geleden. Ze was altijd die moeder van die 'dopingkinderen'. En daar werd ze op aangekeken. Dat voelde ze aan alles.

Haar zoon, Wesley Lommers, was vijftien toen hij bij een onaangekondigde dopingcontrole positief werd getest op (vermeend) gebruik van nandrolon, een verboden anabool steroïde. De jonge schaatser ging bijna twee jaar gebukt onder beschuldigingen. Vooral op internet werden hij en zijn vader hard aangepakt. Edwin Lommers zou het brein zijn achter de vervuilde plas van zijn zoon. Vader zou sowieso gek zijn, valt her en der te lezen. Hij moedigt zijn kinderen luidkeels aan langs de schaatsbaan. En hij neemt daarbij nooit een blad voor de mond.

Vorige maand werd Wesley vrijgesproken van dopinggebruik. Na een slepende procedure besliste de commissie van beroep van schaatsbond

'Vanaf dag één heb ik het gevoel dat mijn gezin wordt ontwricht. Iedereen vergeet dat het om kinderen gaat.'

KNSB dat de jonge sporter vrijuit gaat. Al willen de KNSB en de Nederlandse dopingautoriteit de uitspraak nog wel toetsen bij het CAS, het internationale sporttribunaal in Lausanne.

De vrijspraak heeft het gemoed van de hele familie verlicht, vertelt Wesley op de schaatsbaan van Nijmegen, waar hij samen met zijn zusje Dominique traint. Moeder gaat weer opgewekt naar de bakker. Zelf vindt hij het ook wel prettig dat hij niet langer verdacht is. „Al wist ik dat van mezelf natuurlijk al lang. Ik zou 'zoiets' nooit doen.”

De dopingzaak heeft een enorme impact gehad. Het was in Nederland niet eerder voorgekomen dat een jonge sporter werd verdacht van het gebruik van dope. Maar pas toen de Nederlandse dopingautoriteit besliste dat ook Dominique, het toen dertienjarige zusje van Wesley, zich aan het strengst mogelijke dopingregime moet gaan houden – en werd opgenomen in de nationale testing-pool – ontplofte de zaak in de media. Dominique zou volgens de dopingautoriteit uit een besmette omgeving komen en moet daarom worden beschermd. Het leidde tot zelfs tot Kamervragen.

Die polemiek is grotendeels aan de kinderen zelf voorbijgegaan. De twee zitten op een vmbo-school, richting techniek. Door de affaire rond de vervuilde dopingplas van Wesley was het duo vooral op elkaar aangewezen. Ze willen niet iedere keer hoeven uitleggen dat ze echt geen doping gebruiken. „Ik heb sowieso niet zoveel vrienden”, zegt Wesley. „Daar heb ik ook geen behoefte aan. Die lopen maar te kloeten, te feesten en te roken. Dat wil ik niet. Ik heb een droom: topsporter worden. Er is op school niemand met diezelfde droom. Mijn zus en ik zijn heel close. Het voelt beetje als wij tegen de rest van de wereld.”

Dominique (nu veertien) heeft moeite om haar gevoelens te uiten.

Dominique (14) en Wesley Lommers (17) op de schaatsbaan in Nijmegen.

FOTO MARCO HOFSTÉ

Ze heeft wel een paar vriendinnen, bij wie ze haar hart af en toe kan luchten. Maar in een gesprek, met een onbekende journalist, valt het niet mee. Wel steunt ze af en toe haar broer; verduidelijkt ze zijn teksten met een voorbeeld of een anekdote. „Natuurlijk ben ik boos. En verdrietig. Maar ik kan het niet zo goed uitleggen. 's Avonds lig ik wel eens wakker en soms huil ik over hoe het allemaal gaat.” Plots fel: „Als je ziet hoe er op internet over ons wordt geschreven. Dat zijn alleen maar slechte dingen!”

Dominique rijdt momenteel bijna geen wedstrijden. Daar heeft ze geen zin in, want steeds weer wordt ze geconfronteerd met het verleden: „Langs de baan vroeg iemand of ik een potje doping wilde. Ik vind dat niet normaal. Ik ben nog maar een kind hoor! Waarom zou ik zoiets slechts doen?”

De familie Lommers woonde lange tijd in de VS. Daar waren ze fervente inlineskaters. Ze skeelerden veel en behoorden tot de beteren. Toen bij vader Edwin in 2005 slokdarmkanker werd geconstateerd,

keerde het gezin terug naar Nederland. Ze begonnen ook met schaatsen, een sport die qua beweging veel weg heeft van inlineskaten. Maar in die wereld voelden ze zich nooit geaccepteerd.

Wesley: „De KNSB wil dat wij alles op hun manier doen. Maar dat willen wij niet. Wij trainen niet met het gewest of hoe het ook heet. We doen het zelf, net als in Amerika. Vanaf het begin zijn we buitenbeentjes geweest. Tenminste, zo heb ik het altijd gevoeld.”

Dominique: „Ze vinden dat wij an-

ders zijn. Apart. Omdat we onze eigen weg gaan. Maar we doen het toch niet voor anderen?”

Wesley: „Mijn leven staat in het teken van trainen en sporten. Als je de wil niet hebt, kom je er nooit. En als je dat op deze leeftijd al niet hebt, zal het ook nooit meer komen. En ze vonden mijn vader ook raar. Omdat hij loopt te schreeuwen langs de kant van de baan? Mag hij ons niet aanmoedigen?”

Wesley voelt zich het slachtoffer van een haatcampagne. „Ik vraag me soms echt af wat de mensen me willen aandoen. Als dit al heeft kunnen gebeuren, wat kan er dan nog meer? Nu is de leugen eindelijk weg, voel ik me voor het eerst sinds twee jaar weer een beetje opgelucht. Ik laat me niet uit het veld slaan en blijf de hoop houden dat ik ooit een topschaatser word.”

Edwin Lommers heeft zijn kinderen na de eerste geruchten over doping op alle mogelijke manieren bijgestaan. Hij formeerde een team van deskundigen die de onschuld van Wesley moesten aantonen. Vooral chemometrist Klaas Faber had een belangrijk aandeel in de vrijspraak. Nu de zaak in het voordeel van Wesley is beslist, wil hij ook financiële genoegdoening.

Lommers: „Want die kinderen zullen nooit van het dopingstigma afkomen. Nooit. Denk jij dat er straks nog een sponsor is die geld wil steken in hun sportieve loopbaan? Om over hun maatschappelijke loopbaan nog maar te zwijgen. Iedereen kan toch googelen? Die dopingverhalen zullen nooit verdwijnen. Een stigma, dat is het!”

De familie Lommers kreeg de afgelopen jaren een keur van instanties over de vloer. Vader Lommers: „De belastingdienst, Fiod, Jeugdzorg, Kinderbescherming, leerplichtambtenaren, school. Iedereen wilde weten uit wat voor gezin deze kinderen komen. Maar ze wonen nog steeds thuis. Vanaf dag één van deze zaak heb ik het gevoel dat mijn gezin ontwricht wordt. Iedereen is er volledig aan voorbijgegaan dat het hier om kinderen gaat. Wij zijn bewust kapot gemaakt door de KNSB.” Dominique: „Wij zijn echt wel normaal hoor.”

Als het aan Edwin Lommers ligt komt er een miljoenenfonds waardoor zijn kinderen de rest van hun leven enige financiële zekerheid krijgen. Lommers wil die schadevergoeding via de rechter afdwingen. Bovendien sluit hij uit dat zijn kinderen ooit nog in Nederland schaatsen: „Voor ze 21 zijn, schaatsen ze niet meer voor dit land. Hier moeten ze ons niet.”

Onschuld van sporters is moeilijk aan te tonen

Dat de jeugdige Wesley Lommers uiteindelijk werd vrijgesproken van doping was voor chemometrist Klaas Faber geen verrassing. Faber is een specialist die vaker wordt ingehuurd bij dopingzaken. De wetenschapper ontdekte tal van oneffenheden in de manier waarop de test was afgenomen en daarna werd geanalyseerd. Uiteindelijk besliste de geschillencommissie van de KNSB op basis van slechts één van de argumenten dat Lommers niet positief getest had mogen worden. Het dopinglaboratorium van Gent wilde geen validatie overleggen van de gebruikte test. De geschillencommissie oordeelde dat

de verdediging van Lommers daarvoor cruciale informatie was onthouden.

Faber: „Het probleem bij dopingzaken is dat je eigenlijk nooit de onschuld van iemand kunt aantonen. Dat komt omdat resultaten van laboratoria in beginsel als onfeilbaar gelden. Je komt dus altijd uit bij procedurefouten. Wat wij nu hebben gedaan, is eigenlijk nog nooit gebeurd. Wij hebben de test zelf onderuit gehaald omdat er geen validatie kon worden overlegd. Als deze uitspraak overeind blijft, kan deze uitspraak ook verstrekkende gevolgen krijgen voor andere dopingzaken.”

Dopingautoriteit: Uitspraak wordt herroepen

Directeur Herman Ram van de Nederlandse dopingautoriteit heeft er alle vertrouwen in dat het CAS, het internationale sporttribunaal, de uitspraak van de commissie van beroep van de KNSB, zal verwerpen. Ram: „Dat de validatie van de test niet is afgegeven, was voor ons een principiële zaak, omdat dat volgens de regels van Wada (de internationale anti-dopingorganisatie, red.) niet hoeft worden afgegeven. Dat hebben we dus ook niet gedaan. Wij zijn ervan overtuigd dat de commissie van beroep van de KNSB met de uitspraak zijn boekje te buiten is gegaan. En: het gevraagde document is er wel. We overhandigen

het als het CAS er om vraagt.” Ram bevestigt desgevraagd dat Dominique Lommers nog steeds is opgenomen in de nationale testing-pool. „Ze is aan die pool toegevoegd omdat we ons zorgen maakten over de situatie waarin ze zich bevond. Aan die situatie is wat ons betreft geen verandering gekomen door de uitspraak.” De KNSB vindt de situatie 'vervelend', zegt technisch directeur Arie Koops. „Zeker omdat er kinderen bij betrokken zijn. Daar zit niemand op te wachten en wij ook niet. We hebben ons in deze zaak aan de dopingreglementen proberen te houden en doen dat nu nog.”